

Sygnatura akt II Cz 47/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko pozwanemu (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt I C 2942/14

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 47/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Ustalił, że opłata sądowa od pozwu wynosi 400 zł. Powódka wraz z mężem otrzymują wynagrodzenie za pracę w wysokości 4.882,11 zł miesięcznie. Zamieszkują w lokalu komunalnym. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe wraz z dwoma dorosłymi synami, z których jeden jest bezrobotny bez prawa do zasiłku a drugi przebywa w zakładzie karnym.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła powódka wskazując, że straciła pracę i nie jest w stanie pokryć kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że powódka jest w stanie ponieść koszty sądowe bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Powódka w swoim oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku i dochodach z dnia 20 stycznia 2015 r. podała, że z tytułu zaciągniętych kredytów spłaca miesięcznie wraz z mężem około 1400 zł i na pomoc dla syna przeznaczona kwotę 1895 zł. Ponadto ponosi liczne inne wydatki. Z powyższego wynika, że osiągają oni wyższe dochody od deklarowanych i mogą pokryć koszty sądowe bez uszczerbku koniecznego dla swojego utrzymania.

Należy podkreślić, że obowiązek spłaty kredytów nie może wyprzedzić obowiązku opłacenia kosztów sądowych.

Dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi do utrzymania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 1980 r., I CZ 99/80).

Wskazać również należy, że instytucja zwolnienia od kosztów nie służy utrzymaniu dotychczasowego poziomu życia, skoro granicą określoną w art. 102 u.k.s.c. jest utrzymanie konieczne wnioskującego i jego rodziny, lecz ma uczynić realną drogę sądową, na skutek indywidualizacji opłaty sądowej.

W związku z powyższym należy podkreślić, że powódka wnosi o zwolnienie jej od kosztów sądowych nie z uwagi na to, że osiąga dochody, które nie pozwalają jej na opłacenie tych kosztów ale dlatego, że zaciągnęła zobowiązania kredytowe, które utrudniają jej uzyskanie środków na opłacenie kosztów. W tej sytuacji nie można uznać, że nie jest ona w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Do niezbędnych kosztów utrzymania nie można bowiem wliczać konieczności spłaty kredytów zaciągniętych celem osiągnięcia wyższego poziomu konsumpcji. Każdy obywatel ma prawo dążyć do osiągnięcia tego wyższego poziomu ale nie kosztem kredytowania jego wydatków w zakresie kosztów sądowych przez Państwo. Zwolnienie powódki od kosztów sądowych – z uwagi na obciążenia kredytowe – byłoby nadużyciem przepisu art. 102 ustawy o kosztach sądowych.

Mając powyższe na uwadze należało, zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.